

Arrest

nr. 64 352 van 1 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VROMBAUT, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn en van Armeense origine te zijn. Op 9 september 2010 heeft u uw land van herkomst verlaten en op 10 september 2010 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag grotendeels baseert op de vluchtmotieven die door uw vader, T.(...) G.(...) (O.V. 6.685.977), werden aangehaald. Omwille van de problemen die uw vader kende, heeft u zelf ook problemen gekregen. U bent immers verschillende keren door de personen van de eigenaars van de marktkraam beledigd en geprovoceerd geweest op straat of op het binnenplein van de school. Ook heeft u verschillende keren met deze personen gevochten. Daarnaast kaart u uw financiële problemen in uw land aan. Door het feit

dat er geen werk was kon u uw studies aan de universiteit, de huur en andere kosten niet betalen. Ook haalt u uw gezondheidsproblemen en die van uw moeder, S.(...) P.(...) (O.V. 6.685.977), aan als reden voor uw komst naar België.

U bent in het bezit van uw pensioenboekje, de huwelijksakte van uw ouders en het pensioenboekje van uw moeder.

B. Motivering

Er kan worden vastgesteld dat de door u ingeroepen vluchtmotieven grotendeels voortvloeien uit de problemen die werden aangehaald door uw vader, T.(...) G.(...) (O.V. 6.685.977). In het kader van de asielaanvraag van uw vader, T.(...) G.(...) (O.V. 6.685.977), werd een beslissing genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de verklaarde vluchtmotieven vreemd zijn aan de Vluchtelingenconventie en bedrieglijk zijn. Bijgevolg kan ten aanzien van u wat deze verwijzing betreft evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw vader werd ten dele gebaseerd op de vaststelling van tegenstrijdigheden tussen uw ouders en u, alsook de vaststelling van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen onderling.

De beslissing in hoofde van uw vader werd als volgt gemotiveerd:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u persoonlijk geïmponeerd werd omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep. Immers, u had problemen met de eigenaars van de markt omdat ze steeds een hoge huurprijs vroegen die u niet meer kon blijven betalen (CGVS, p. 12). Echter uit uw verklaringen blijkt dat iedere marktkramer van Davitashen diezelfde wisselende huurprijzen aan de eigenaars diende te betalen (CGVS, p. 12 & 13). Daarbij komt ook dat u evenmin aannemelijk maakt dat u omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie niet zou kunnen rekenen op bescherming door de Armeense autoriteiten. U stelde terzake dat u geen beroep had gedaan op bescherming door de politie omdat in Armenië iedereen slecht bekeken wordt als hij een beroep doet op de politie, voorts omdat u niet verwachtte dat de politie zou optreden als iemand problemen heeft met een invloedrijk iemand. Bijgevolg dient te worden geoordeeld dat de verklaarde asielproblemen vreemd zijn aan de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat uw asielverklaringen bedrieglijk zijn. Gelet gebrek aan geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor vervolging, gezien u geen melding maakt van andere problemen in uw land van herkomst in geval van een terugkeer, dient dan ook te worden geoordeeld dat in uw hoofde noch een gegronde vervolgingsvrees, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Zo dient opgemerkt te worden dat u, uw vrouw S.(...) P.(...) (O.V. 6.685.977), en uw zoon, H.(...) G.(...) (O.V. 6.685.971), verschillende tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd betreffende de keer dat mensen van de eigenaars van de marktkraam bij u thuis zijn geweest en uw zoon hebben geslagen.

Meer bepaald hebben u, uw vrouw en uw zoon tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de personen die op dat moment thuis aanwezig waren. Zo verklaren u en uw vrouw dat uw zoon en uw vrouw aanwezig waren toen deze personen bij u thuis zijn geweest. Uw vrouw gaf daarbij expliciet aan dat u toen niet aanwezig was (CGVS, p. 12 & 16 ; CGVS S.(...) P.(...) (O.V. 6.685.977), p. 11). Uw zoon daarentegen verklaart dat op dat moment hij, zijn zus L.(...), en een tante van u thuis waren (CGVS, p. 13). Uw zoon herinnert zich niet of zijn moeder toen thuis was (CGVS H.(...) G.(...) (O.V. 6.685.971), p. 13). Geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen hieromtrent van u en uw vrouw verklaart hij dat de tante thuis moest zijn omdat ze invalide is en dat zijn zus wel thuis was voor zover hij het zich kan herinneren (CGVS zoon, p. 13). Gezien uw zoon en uw vrouw thuis waren op het betreffende moment, mag redelijkerwijs verwacht worden dat ze gelijklopende verklaringen afleggen betreffende de personen die toen thuis waren. Ook heeft uw zoon in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgesteld, verklaard dat u wel thuis was toen hij werd geslagen (vragenlijst CGVS zoon, 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaring stelt uw zoon dat er in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal misschien een misverstand was of dat hij misschien verkeerd begrepen is (CGVS zoon, p. 13). Deze verklaring is niet afdoende gezien de betreffende vragenlijst werd voorgelezen waarna uw zoon deze ter goedkeuring ondertekende (vragenlijst CGVS zoon, 3.5).

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u, uw vrouw en uw zoon tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd betreffende het aantal keer dat personen van de eigenaars van de marktkraam bij u thuis zijn geweest. Zo verklaren u en uw zoon dat ze 1 keer bij u thuis zijn langsgekomen (CGVS, p. 12 & 16 ; CGVS zoon, p. 12). Uw vrouw daarentegen verklaart dat ze deze personen 1 keer zelf heeft gezien. Zij gaf aan dat deze personen daarnaast nog meerdere keren bij u thuis waren geweest. Ze

meende dit te weten omdat soms de buren, soms uw zoon die personen toen hebben gezien (CGVS vrouw, p. 11). Geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen van uw vrouw stelt uw zoon dat hij bij zijn eerdere verklaringen blijft, namelijk dat ze, voor zover hij weet, 1 keer zijn langsgekomen en dat ze misschien nog zijn langsgekomen toen hij er niet was (CGVS zoon, p. 13). Deze verklaring is niet afdoende gezien ze geen verklaring biedt voor de stelling van uw vrouw volgens dewelke onder andere uw zoon gezien heeft dat ze meermaals bij u thuis zijn langsgekomen. Ook dient opgemerkt te worden dat uw zoon in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal verklaart heeft dat deze personen meermaals thuis zijn langsgekomen (vragenlijst CGVS zoon, 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt uw zoon dat hij niet gezegd heeft dat ze meermaals zijn langsgekomen (CGVS zoon, p. 13). Gezien de betreffende vragenlijst aan hem werd voorgelezen waarna hij deze ondertekende ter goedkeuring (CGVS zoon, 3.5), is deze verklaring niet afdoende.

Ook dient opgemerkt te worden dat u verklaart geen problemen te hebben gekend toen jullie ondergedoken zaten (CGVS, p. 18). Echter, uw vrouw verklaart dat er de laatste week voor jullie vertrek nog een vechtpartij is geweest tussen u en de personen van de eigenaars van de marktkraam (CGVS vrouw, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat uw vrouw bedoelde dat er een incident was, niet dat u toen geslagen werd en dat er kleine incidenten waren tot de laatste dagen voor uw vertrek (CGVS, p. 23). Echter, hiermee verklaart u niet waarom u eerst stelt geen problemen te hebben gekend toen u ondergedoken zat. Bijgevolg is deze verklaring niet afdoende. Bovendien is het opmerkelijk dat u vervolgens niet weet hoe u moet antwoorden op de vraag of u al dan niet de laatste week voor uw vertrek werd lastiggevallen (CGVS, p. 23). Gezien deze vraag betrekking heeft op de problemen die uzelf zou hebben gekend, mag van u worden verwacht dat u deze vraag kunt beantwoorden.

Bovenstaande vaststellingen betreffende de door u verklaarde problemen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u samen met uw vrouw en zoon naar België bent gereisd met uw eigen paspoort (CGVS, p. 6-9). Van Brest (Belarus) tot België had de chauffeur uw paspoort en de paspoorten van uw vrouw en zoon (CGVS, p. 7). U verklaart geen Schengenvisum in uw paspoort te hebben gehad en nooit een visum aangevraagd te hebben. U had niet eens een uitreisvisum in uw paspoort, zonder hetwelk zulk paspoort niet als internationaal paspoort kan worden gebruikt (CGVS, p. 7). Ook is de wagen onderweg gestopt aan een grenspost (CGVS, p. 9). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Ook blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat een visum voor het land waar men naartoe gaat of een Schengenvisum vereist is om de Schengenzone te betreden. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat u geen geldig visum had om Europa te betreden. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw rijbewijs en uw huwelijksakte tonen enkel uw identiteit en het feit dat u gehuwd bent met S.(...) P.(...) aan. Het pensioenboekje van uw vrouw en het pensioenboekje van uw zoon bevatten informatie betreffende hun identiteit en hun graad van invaliditeit, doch bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen."

Wat uw financiële problemen betreft, dient opgemerkt te worden dat u deze heeft gekregen omwille van een gebrek aan werkplaatsen en stelt u dat dit nu eenmaal de situatie in Armenië is (CGVS, p. 10 & 16). Een groot deel van de jeugd is er momenteel werkloos (CGVS, p. 10). Hieromtrent dient te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt van louter socio-economische aard zijn en bijgevolg niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kunnen worden beschouwd.

Bovendien dient er te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen (CGVS, p. 16) geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van

medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten werden reeds besproken in de hierboven geciteerde beslissing van uw vader en kunnen aldus bovenstaande conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

"2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag verbindt aan deze van zijn vader T. G. Verzoeker voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als zijn vader.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 64 350 van 1 juli 2011 aan de vader van verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) alsmede van de materiële motiveringsverplichting. De stelling dat er geen verband bestaat tussen verzoekers persoonlijke problemen en één van de vijf criteria van het Verdrag van Genève, klopt niet. Verzoeker werd immers geïsoleerd wegens het behoren tot de sociale groep van de onvermogen marktkramers. Bovendien werd verzoeker persoonlijk geïsoleerd omdat hij meer protesteerde dan andere marktkramers. De bewering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet aannemelijk maakt zich niet op de bescherming van de Armeense autoriteiten te kunnen beroepen, raakt kant noch wal. Verzoeker deed geen beroep op de politie omdat personen die in Armenië de hulp van de politie inroepen met de nek worden bekeken. Bovendien zou de politie niets ondernemen tegen zijn belager aangezien deze een invloedrijk persoon is. Corruptie is immers wijdverspreid in Armenië en blijkt uit een onderzoek van Transparency International. Verzoeker verwijst desbetreffend naar hun website. Aangezien verzoeker wist dat de politie toch niet zou kunnen helpen en om verdere problemen te vermijden, richtte hij zich niet tot hen. Daarnaast heeft het Commissariaat-generaal verzoekers redenen waarom hij recht zou hebben op asiel zonder meer verworpen, zonder te motiveren waarom verzoeker niet aan de criteria voor asiel voldoet.

2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat de door verzoeker aangegeven redenen om zijn land te verlaten, namelijk de problemen met de eigenaars van de markt wegens het vragen van een steeds hogere huurprijs die verzoeker niet meer kon betalen, problemen zijn van gemeenschappelijke aard die vreemd zijn aan het Vluchtelingenverdrag en dat verzoeker geen *persoonlijke* vrees voor vervolging kan laten gelden. Waar verzoeker aangeeft wel degelijk te behoren tot een sociale groep, namelijk die van de onvermogen marktkramers die tegenover de rijke bezitter van de standplaatsen staan, dient verzoeker erop gewezen te worden dat de sociale groep die hij meent te onderscheiden geenszins voldoet aan de definitie die hieraan in de vreemdelingenwet wordt gegeven. Luidens artikel 48/3, §4, d) van de vreemdelingenwet wordt een groep geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer: *"– leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven; en – de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd."* De sociale groep zoals deze door verzoeker wordt omschreven, met name *"de onvermogen marktkramers"*, voldoet geenszins aan deze beschrijving. Verzoeker toont immers niet aan dat zijn gemeenschappelijke achtergrond niet gewijzigd kan worden, noch dat de groep waarvan hij deel zou uitmaken sociaal als afwijkend wordt beschouwd. De mate waarin verzoeker al dan niet persoonlijk wordt geïsoleerd, is, gelet op het voorgaande, dan ook niet relevant.

Daarnaast stelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen vast dat verzoeker geen enkele poging heeft gedaan om bescherming te zoeken bij de Armeense autoriteiten. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij of zij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Dat personen die in Armenië de hulp van de politie inroepen met de nek worden bekeken en dat de politie niets zou hebben ondernomen tegen zijn belager aangezien deze een invloedrijk persoon is, zijn loutere beweringen, die niet in het minst worden gestaafd of aannemelijk gemaakt. Ook de algemene uiteenzetting die verzoeker geeft omtrent corruptie in Armenië is niet bij machte om aan te tonen dat verzoeker van enige bescherming verstoken zou blijven. Verzoeker toont niet aan dat de Armeense autoriteiten onwillig of onvermogen zouden zijn om bescherming te bieden. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk zich niet te kunnen beroepen op bescherming van de nationale autoriteiten in zijn land van herkomst.

2.2.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal tevens heeft geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker aangebrachte asielrelaas, gelet op de vele tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en deze van zijn echtgenote en zijn zoon. Zo stelde de commissaris-generaal tijdens het gehoor tegenstrijdige verklaringen vast aangaande de personen die thuis aanwezig waren op het moment dat medewerkers van de eigenaars van de marktkraam bij verzoeker thuis zijn geweest en zijn zoon geslagen hebben alsmede betreffende het aantal keer dat deze personen bij verzoeker thuis zijn geweest alsook inzake problemen die zich zouden hebben voorgedaan terwijl verzoeker ondergedoken zat. Verzoeker weerlegt deze concrete vaststellingen van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratieve dossier, niet waardoor deze aldus onverminderd gehandhaafd blijven en hier worden overgenomen.

2.2.3. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoeker niet aannemelijk dat hij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op (datum in letters) door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,
,

kamervoorzitter,
griffier.
.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER